

תת"ע 636/12/17 - אריה יהודה פוגל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 636-12-17 מדינת ישראל נ' פוגל
תיק חיצוני: 11112002818

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אריה יהודה פוגל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.12.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של עקיפת רכב בתוך צומת ונגזר עליו קנס בסך 700 ₪.
3. המבקש טען כי מעולם לא קיבל לידיו זימון לדיון ולכן לא התייצב לדיון. טען כי מדובר בכביש דו מסלולי אשר ניתן לבצע בו מעבר מנתיב לנתיב עוד טרם כניסה לצומת. טען כי השוטר שנסע שני נתיבים משמאלו לא יכול היה לראות את ביצוע העבירה הנטענת. טען כי יש בידיו תצלומים ממקום ביצוע העבירה לכאורה המוכיחים את חפותו. טען כי הוא נהג וויתק מזה 40 שנה ללא עבר תעבורתי. לאור האמור ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי למבקש נשלח זימון לדיון אשר לא נדרש על ידו ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו. טענה כי על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי מדובר בהמצאה כדין. טענה כי הכתובת אליה נשלח הזימון היא הכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט. טענה כי המבקש לא הציג כל טיעון מוכח לעיוות דין ולפיכך אף לא מתקיים חשש לעיוות דין.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי

עמוד 1

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש" ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו ולמעשה כלל לא התייחס בבקשתו לאישור המסירה ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף ציין כי קיבל בדואר את פסק הדין ללא קושי.

8. יחד עם זאת, המבקש העלה טענות הגנה אפשריות באשר לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי יש בידו להוכיח חפותו באמצעות תצלומים. בנסיבות אלו אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 500 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 28.3.18 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים ותוודא קבלת ההחלטה בידי המבקש.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.